Un espai i un temps per a la memòria

La cerim nia memorial se celebra el segon djous de cada mes al Tanatori de Girona Foto: JOAN SABATER.

L'amor i la mort. Van juntes en el dol i en actes com la cerimònia memorial en record dels difunts que, cada segon djous de mes, se celebra al tanatori de Girona. El dolor per la pèrdua, el dol és "un camí llarg, ple de pujades i baixades, on sentir-se acompanyat i poder expressar allò que un sent és necessari des del punt de vista psicològic", explica el gerent Mémora a Girona [http://www.memora.es] , Josep Maria Bosch. I aquest tipus de cerimònies, en què la simbologia és part fonamental pensada tant per a laics com per a creients, sorgeixen amb la idea d'oferir un "espai de temps, d'acompanyament" als familiars que recentment han perdut els éssers estimats.

La cerimònia de djous, 11 de maig, tenia en el record els difunts del mes d'abril i era la número 50. En total 1.500 famílies i més de sis mil persones han participat en aquests 50 djous, al vespre. Darrere dels números, de les xifres, hi ha, però, noms i cognoms, i més enllà dels mots hi ha els sentiments.

L'oficiant de la cerimònia, Francesc Nadal, es dirigia als presents amb veu càlida, confortant, en una cerimònia senzilla i que al llarg d'una hora es construeix amb símbols però sobretot amb la sensibilitat que aconsegueixen expressar la música i la selecció d'aforismes i lectures que s'hi llegeixen. S'hi escolten paraules com ara coratge, esperança i llum i s'encenen espelmes. Podem pensar que la poesia embelleix el dol; ajudar a expressar el que sentim.

Bona part de la cerimònia se centra en l'encesa d'espelmes en el memorial. "Una espelma, un nom", explicava Francesc Nadal en el que és un acte de record i d'homenatge. Els familiars podien prendre la flama, un cop es llegia el nom del difunt, d'una de les cinc espelmes, de diferents colors, que hi havia instal·lades en el memorial, representant els diferents estadis del procés: el dol, el coratge, la memòria, l'amor i l'esperança. Els músics del grup Nessun Dorma acompanyen musicalment la lectura dels noms dels difunts amb peces clàssiques com ara l'Ave Maria de Schubert

iCon te partirò de Sartori i Quarantotto. També es va poder escoltar Lluís Llach amb cançons evocadores, que diuen molt, com són Un núvol blanc i Amor particular. I La cerimònia en record als difunts inclou un homenatge especial per a les mares, "com a font de vida", narrava Nadal: es reparteixen roses vermelles a les dones assistents. Francesc Nadal va mencionar el filòsof Bertrand Russell i va recórrer a una de les frases més conegudes d'El petit príncep –"Allò que és essencial és invisible als ulls"– i va concloure amb una faula, un conte de Jorge Bucay en què el temps és el que fa sobreviure l'amor a la mort.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 13-05-2017 Pàgina 12

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1141378-un-espai-i-un-temps-per-a-la-memoria.html